

Проблеми національної економіки

УДК 656.025

Дмитрієва Оксана Іллівна

*кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри менеджменту*

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Дмитриева Оксана Ильинична

*кандидат экономических наук, доцент,
доцент кафедры менеджмента*

Харьковский национальный автомобильно-дорожный университет

Dmytriieva Oksana

PhD in Economics, Associate Professor

Kharkiv National Automobile and Highway University

ORCID: 0000-0001-9314-350X

**МУЛЬТИМОДАЛЬНІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ ЯК КЛЮЧОВИЙ АСПЕКТ
РОЗВИТКУ ТРАНСПОРТНОГО ПОТЕНЦІАЛУ УКРАЇНИ
МУЛЬТИМОДАЛЬНЫЕ ПЕРЕВОЗКИ КАК КЛЮЧЕВОЙ АСПЕКТ
РАЗВИТИЯ ТРАНСПОРТНОГО ПОТЕНЦИАЛА УКРАИНЫ
MULTIMODAL TRANSPORTATION AS A KEY ASPECT OF THE
DEVELOPMENT OF TRANSPORT POTENTIAL OF UKRAINE**

***Анотація.** У статті висвітлено перспективи розвитку мультимодальних перевезень в Україні як важливого аспекту для реалізації транспортного потенціалу країни. На сучасному етапі в умовах глобалізації світового економічного простору розвиток транспортної системи відіграє важливе значення для створення єдиної загальносвітової транспортної системи, здатної задовольняти потреби в перевезенні вантажів і пасажирів з будь-якої точки земної кулі без істотного впливу*

на цей процес національних кордонів. Досліджено та проаналізовано основну термінологію в галузі мультимодальних перевезень, що пропонується різними авторами та у законодавстві. Висвітлено та систематизовано основні напрямки розвитку мультимодальних перевезень в Україні. Визначено фактори, що носять стримуючий та стимулюючий характер на розвиток у сфері мультимодальних перевезень. На основі зарубіжного досвіду встановлено, що при розвитку мультимодальних перевезень важливе місце займає створення та розвиток мережі Міжнародних транспортних коридорів які є одним з основних елементів процесу глобалізації транспортних ринків і повинна розглядатися з позицій відповідності організації вантажопотоків процесам глобалізації світової торгівлі. На основі світових тенденцій і глобалізаційних процесів, визначено основні напрями розвитку мультимодальних перевезень в Україні: нормативно-правовий; інвестиційний; інтеграційний; організаційно-економічний; інноваційний; технологічний; інформаційний; кадровий; екологічний. Для реалізації транспортного потенціалу України та участі у міжнародних транспортних логістичних проєктах необхідним є запровадження наступних стратегічних напрямів: провести системну реорганізацію митної справи; організувати відповідну міжнародну логістичну організацію та відповідну транспортну інфраструктуру: мультимодальні та інтермодальні логістичні центри, інспекційні доглядові комплекси, промислові полігони для організації митних перевірок без зупинок руху поїздів. Зроблено висновок, що досягнення зазначених напрямів розвитку необхідні інвестиції та пільгові кредити, але для цього Україна має розробити належну логістичну програму, якісні сервіси, запропонувати держгарантії та надійний механізм захисту іноземних інвесторів.

Ключові слова: мультимодальні перевезення, транспортна система, транспортний потенціал, міжнародні транспортні коридори.

Аннотация. В статье освещены перспективы развития мультимодальных перевозок в Украине как важного аспекта для реализации транспортного потенциала страны. На современном этапе в условиях глобализации мирового экономического пространства развитие транспортной системы играет важное значение для создания единой общемировой транспортной системы, способной удовлетворять потребности в перевозке грузов и пассажиров из любой точки земного шара без существенного влияния на этот процесс национальных границ. Исследована и проанализирована основная терминология в области мультимодальных перевозок, которая предлагается различными авторами и в законодательстве. Освещены и систематизированы основные направления развития мультимодальных перевозок в Украине. Определены факторы, носящие сдерживающий и стимулирующий характер на развитие в сфере мультимодальных перевозок. На основе зарубежного опыта установлено, что при развитии мультимодальных перевозок важное место занимает создание и развитие сети международных транспортных коридоров, которые являются одним из основных элементов процесса глобализации транспортных рынков и должны рассматриваться с позиций соответствия организации грузопотоков процессам глобализации мировой торговли. На основе мировых тенденций и глобализационных процессов, определены основные направления развития мультимодальных перевозок в Украине: нормативно-правовое; инвестиционное; интеграционное; организационно-экономическое; инновационное; технологическое; информационное; кадровое; экологическое. Для реализации транспортного потенциала Украины и участия в международных транспортных логистических проектах необходимо введение следующих стратегических направлений: провести системную реорганизацию таможенного дела; организовать соответствующую международную логистическую организацию и

соответствующую транспортную инфраструктуру: мультимодальные и интермодальные логистические центры, инспекционные досмотровые комплексы, промышленные полигоны для организации таможенных проверок без остановок поездов. Сделан вывод, что достижение указанных направлений развития необходимы инвестиции и льготные кредиты, но для этого Украина должна разработать надлежащую логистическую программу, качественные сервисы, предложить госгарантии и надежный механизм защиты иностранных инвесторов.

Ключевые слова: *мультимодальные перевозки, транспортная система, транспортный потенциал, международные транспортные коридоры.*

Summary. *The article deals with the prospects of developing multimodal transportation in Ukraine as an important aspect for realization of the country's transport potential. At the present stage, in the context of globalization of the world economic space, the development of the transport system is essential for creating a unified global transport system that can meet the needs for transportation of goods and passengers from any place in the world with national borders having no significant impact on this process. The basic terminology in the field of multimodal transport, proposed by various authors and used in the legislation, has been studied and analyzed. The main directions in the development of multimodal transportation in Ukraine have been addressed and systematized. The factors, that have a restraining and stimulating nature for development in the field of multimodal transportation, have been identified. It has been proved, based on foreign experience, that development of multimodal transport gives an important place to creation and establishment of a network of international transport corridors that are one of the main elements of the globalization of transport markets, and should be considered in terms of correspondence of the cargo flows organization to the globalization of world*

trade. Based on the global trends and globalization processes, the main directions for the development of multimodal transport in Ukraine have been determined, which are regulatory; investment; integration; organizational and economic; innovative; technological; informational; HR; ecological. To realize the transport potential of Ukraine and to participate in international transport logistics projects, the following strategic directions should be introduced: systematic reorganization of customs; establishment of the appropriate international logistics organization and the corresponding transport infrastructure: multimodal and intermodal logistics centers, inspection complexes, industrial landfills for the organization of customs inspections without train stops. The conclusion has been made that following these directions of development requires investment and soft loans, but to achieve this Ukraine must develop an appropriate logistics program and quality services, offer state guarantees and a reliable mechanism for protecting foreign investors.

Key words: *multimodal transportation, transport system, transport potential, international transport corridors.*

Постановка проблеми. Для сучасного етапу розвитку міжнародних відносин характерні глибокі зміни. Їх визначальною рисою є глобалізація, яка представлена інтеграційними процесами в різних сферах діяльності як на міжнародному, так і на державному та регіональному рівнях. Глобалізація здійснює вагомий вплив на діяльність національних економік, що входять до світової економіки, і це знаходить своє вираження в зростанні масштабів світової торгівлі товарами та послугами, в русі капіталу та робочої сили, організацій і виробничих ланцюжків, в тому, що економічні кордони держав стають все більш прозорими.

В умовах глобалізації світового економічного простору розвиток транспорту знаходиться в прямій тісній залежності від основних глобальних індикаторів загальноекономічного розвитку. Державне регулювання

транспортною сферою в країнах із розвинутою економікою, вдосконалення транспортної інфраструктури та зменшення витрат на перевезення дозволяють активізувати торговельно-економічну співпрацю між географічно віддаленими регіонами, нівелювати загострення економічних і соціальних суперечностей, а також надати прогресивного характеру розвитку галузі. А тому глобалізація ринку транспортних послуг – це створення єдиної загальносвітової транспортної системи, здатної задовольняти потреби в перевезенні вантажів і пасажирів з будь-якої точки земної кулі без істотного впливу на цей процес національних кордонів.

В якості одного з напрямків розвитку інтеграційних процесів на транспорті відзначається розвиток мультимодальних перевезень.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питанням дослідження розвитку мультимодальних перевезень і міжнародних транспортних коридорів присвячено роботи таких науковців як О. Соколова [1], П. Підлісний, Н. Паткевич, Ю. Цветов [2], E. Vardi, J. Coyle [3], О. Сапронов [4], Р. Вернигора [5] та ін.

Відповідно до дослідження [3], перевезення стає «мультимодальним», якщо особа, яка організовує перевезення, несе за нього відповідальність на всьому шляху проходження, незалежно від кількості видів транспорту, що бере участь у перевезенні, при оформленні єдиного перевізного документу.

Разом с поняттям мультимодальні перевезення часто зустрічається визначення «інтермодальне перевезення», яке представляє собою переміщення, транспортування контейнерів із вантажем із послідовним використанням кількох видів транспорту. При цьому перевантаження з одного виду транспорту на інший відбувається без участі власника вантажу, контейнер із вантажем послідовно перевозиться залізничним, морським, повітряним та автомобільним транспортом, і фізичні маніпуляції відбуваються саме з контейнером, а не з вантажем [4].

Основна термінологія в галузі мультимодальних перевезень визначена в документі «Термінологія комбінованих перевезень», який розроблений Європейською економічною комісією ООН та затверджений у 2001 році [6]. У вищезгаданому документі зазначаються наступні терміни:

- мультимодальні перевезення – перевезення вантажів двома і більше видами транспорту;
- інтермодальні перевезення – послідовне перевезення вантажів двома і більше видами транспорту в одній і тій же вантажній одиниці чи вантажному автотранспортному засобі в рамках комплексного автотранспортного ланцюга (від дверей до дверей) без вантажно-розвантажувальних робіт;
- комбіновані перевезення – інтермодальні перевезення, в рамках яких більша частина європейського маршруту приходить на залізничний, внутрішній водний чи морський транспорт, і будь-який початковий чи кінцевий відрізок маршруту, на якому використовується автомобільний транспорт, являється максимально коротким;
- автомобільно-залізничні перевезення (у вітчизняній літературі відомі як «контрейлерні перевезення») – комбіновані перевезення залізничним та автомобільним транспортом.

Більш розширені визначені терміни запропоновані автором у роботі [2], а саме:

- мультимодальне перевезення – вантажне перевезення двома або більше видами транспорту за одним контрактом (із наскрізною тарифною ставкою), за одним документом (наскрізним коносаментом) та однією відповідальною стороною – оператором мультимодальних перевезень;
- сегментоване змішане перевезення – перевезення, при якому вантаж приймають декілька операторів, або на кожен вид транспорту діє своя тарифна ставка, тобто ставка не є наскрізною;

– інтермодальне перевезення – це перевезення вантажів двома або більше видами транспорту в одній вантажній одиниці (наприклад, контейнері) або автотранспортному засобу без перевантаження самого вантажу під час зміни виду транспорту. При цьому інтермодальне перевезення може бути як мультимодальним, так і сегментованим;

– комбіноване перевезення – це інтермодальне перевезення, під час якого більшу частину маршруту вантаж прямує залізницею, річкою або по морю, а початковий та/чи кінцевий відрізок маршруту здійснюється автотранспортом та є найкоротшим.

З огляду на зазначені визначення можна зробити висновок, що термін «мультимодальні перевезення» є більш ширшим та охоплює правовий суб'єкт – оператора перевезень. Інтермодальні перевезення – це вид мультимодальних перевезень, який враховує особливості перевезення вантажу (а саме – без перевантаження). А комбіновані перевезення є частиною інтермодальних перевезень, яка враховує специфіку використання видів транспорту.

На сучасному етапі в зв'язку з Євроінтеграцією все більше уваги приділяється розвитку цього питання у законопроектах України [7; 8].

Так, Проект Закону України «Про мультимодальні перевезення» визначає мультимодальні перевезення як перевезення вантажів двома або більше видами транспорту, яке організовується під відповідальністю оператора мультимодальних перевезень на основі єдиного договору про мультимодальне перевезення [7].

Незважаючи на наявний інтерес з боку влади та науковців до розвитку мультимодальних перевезень, окремі питання в цій сфері потребують подальшого обговорення. Зокрема, поки що немає однозначного підходу до розвитку цих видів перевезень. Хоча це є дуже важливим для наукових досліджень у цій сфері та ефективного функціонування механізмів державного регулювання транспортною галуззю.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є визначення напрямів розвитку сфери мультимодальних перевезень як важливого аспекту розвитку транспортного потенціалу України.

Виклад основного матеріалу. Згідно з Національною транспортною стратегією України на період до 2030 року, програма розвитку мультимодальних перевезень і логістичних технологій передбачає:

- удосконалення нормативно-правової бази розвитку інтермодальних, мультимодальних перевезень, транспортної логістики;
- забезпечення розвитку мультимодальних транспортних технологій та інфраструктурних комплексів для забезпечення взаємодії різних видів транспорту;
- створення мережі маршрутів регулярних контейнерних/ мультимодальних вантажних поїздів, синхронізованих із маршрутами поїздів держав – членів ЄС;
- створення мережі мультимодальних транспортно-логістичних кластерів і базових логістичних центрів, «сухих портів», терміналів, спеціалізованих перевантажувальних комплексів тощо;
- збільшення частки контейнерних перевезень і стимулювання розвитку контрейлерних перевезень;
- часткову переорієнтацію вантажних перевезень на залізничний і внутрішній водний транспорт;
- гармонізацію розвитку припортової інфраструктури (залізничних підходів, автомобільних доріг) та пропускної спроможності портів;
- зменшення часу обробки вантажів і формальностей шляхом спрощення адміністративних процедур під час міжнародних перевезень;
- забезпечення єдиної технологічної сумісності на основних напрямках перевезень і стиках між видами транспорту [8].

При розвитку мультимодальних перевезень важливе місце займає створення та розвиток мережі Міжнародних транспортних коридорів (МТК)

на території країни. Організація МТК є одним з основних елементів процесу глобалізації транспортних ринків і повинна розглядатися з позицій відповідності організації вантажопотоків процесам глобалізації світової торгівлі. МТК призначені для забезпечення ефективного вантажообміну між регіональними транспортними просторами та виступають в якості його матеріальної основи. Крім цього, МТК володіють високим інтеграційним і глобалізаційним потенціалом. Це сукупність встановлених угодами зацікавлених держав магістральних транспортних маршрутів в певних напрямках. МТК повинні мати відповідні дорожньо-технічні облаштування та споруди, що забезпечують пропуск транспортних засобів і безпечні перевезення пасажирів і вантажів, в тому числі змішаними сполученнями по територіях держав (на суші, на воді і в повітряному просторі), призначених для міжнародного користування відповідно до міжнародно визнаних правових норм.

МТК дозволяють розв'язувати транспортні проблеми, які виникають у зв'язку з несумісністю технічних параметрів і технології перевезень, у відповідності до міжнародних техніко-технологічних вимог модернізувати вітчизняну інфраструктуру, інтегрувати національну транспортну систему до світової транспортної мережі, розширювати міждержавні транспортно-економічні, культурні зв'язки.

На даний час роль України як транзитного транспортного мосту, який з'єднує країни Європи і Азії, змінилася. Проходження через територію України, існуючих МТК дозволяє країні виконувати провідну транскордонну поєднуючу роль: Пан'європейських № 3, 5, 7, 9; Транс'європейської транспортної мережі (TEN-T); Організації співробітництва залізниць (ОСЗ) № 3, 4, 5, 7, 8, 10; коридору Європа – Кавказ – Азія (ТРАСЕКА).

Відповідно до Національної транспортної стратегії України на період до 2030 року [8] головним недоліком транспортної системи країни є

недостатній розвиток інфраструктури мультимодальних перевезень, їх низька технологічна озброєність. Низький рівень розвитку інфраструктури мультимодальних перевезень підтверджується наступними фактами: такі види перевезення вантажів як мультимодальні й інтермодальні мають низький рівень – всього 0,5% транспортного ринку; за показниками оброблених контейнерів в Україні не функціонують морські порти світового рейтингу топ-100. Відставання України за цими показниками від членів ЄС та розвинених країн світу сягає 20-30-тикратного розміру. Також спостерігається відставання України за показниками інтеперабельності від TEN-T та показниками питомої ваги транспортних витрат у собівартості національних товарів (до 40%). Затримування рішення цих проблем завдає втрат конкурентоспроможності щодо перспектив швидкого та дешевого виходу на зовнішні ринки. Ще одним із показників глобального розвитку транспортної інфраструктури є показник експлуатаційної довжини залізничних колій загального користування. Україна за цим показником займає 4-е місце в світі, де перше займає США, друге – РФ, третє – Канада.

Ще одним із перспективних напрямів розвитку міжнародного співробітництва є участь України у програмі ТРАСЕКА (Transport Corridor Europe – Caucasus-Asia). Ця програма представляє собою організацію мультимодального комплексу транспортної системи у векторі «Європа – Кавказ – Азія». Основним інноваційним інструментом щодо підвищення торговельно-транспортного співробітництва за програмою ТРАСЕКА є використання єдиного транспортного документу для всіх видів транспорту для перевезення багажу.

Для участі України у такого роду широкомасштабних міжнародних транспортних логістичних проєктах необхідно провести системну реорганізацію митної справи, організувати відповідну міжнародну логістичну організацію та відповідну транспортну інфраструктуру: мультимодальні та інтермодальні логістичні центри; інспекційні доглядові

комплекси; промислові полігони для організації митних перевірок без зупинок руху поїздів.

Схвалений Урядом законопроект «Про мультимодальні перевезення» спрямований на приєднання країни до Угоди про розвиток мультимодальних перевезень TRACECA. У законопроекті закріплюється право учасників мультимодальних перевезень здійснювати перевезення вантажу на підставі укладання єдиного договору щодо всіх етапів перевезення, незалежно від зміни видів транспорту, та здійснювати перевезення вантажу за одним перевізним документом, до якого сторони дійшли згоди. Під час надання послуг з мультимодального перевезення вантажів відповідальність оператора мультимодального перевезення за вантаж перед замовником послуги охоплює період з моменту прийняття ним вантажу до моменту видачі вантажу. Це дає змогу зменшити обсяги використання автомобільного транспорту та використовувати більш екологічні способи перевезення.

Мультимодальні перевезення та створення міжнародних транспортних коридорів дозволять Україні реалізувати свій транзитний потенціал. Через реалізацію транспортного потенціалу країна може стати транспортним хабом, який об'єднає Європу з Азією.

Розвиток у сфері мультимодальних перевезень потребує посиленої допомоги та системних рішень з урахуванням національних і міжнародних факторів, які носять або стримуючий, або стимулюючий характер.

До факторів, які стимулюють розвиток мультимодальних перевезень, можна віднести наступні:

- використання переваг транзитного потенціалу завдяки вигідному географічному положенню;
- наявність власної виробничої бази забезпечення певних видів транспортування рухомим складом власного виробництва;
- великий вагонний парк;

- достатньо розвинена мережа автомобільних доріг загального користування;
- достатньо розвинена мережа залізних доріг;
- участь України у роботі МТК.

З іншого боку, до факторів, які стримують розвиток мультимодальних перевезень, належать:

- перевищення рівня техногенного навантаження на навколишнє середовище;
- відставання темпів та якості розвитку мережі автомобільних доріг від темпів автомобілізації держави;
- високий рівень фізичного та морального зношення рухомого складу та об'єктів інфраструктури;
- відсутність і недостатність складських площ класу «А» і «В», низький рівень сервісу 3PL і 4PL-провайдерів;
- слабка взаємодія всіх органів виконавчої влади з транспортною адміністрацією;
- адміністративні бар'єри на шляху МТК у регіонах;
- технологічна несумісність залізничних колій Європи та України.

Створення необхідних умов для розвитку мультимодальних перевезень передбачає подолання перешкод на шляху інноваційного розвитку транспортної інфраструктури та поліпшення співпраці між Україною та міжнародними організаціями. З урахуванням міжнародного досвіду та світових тенденцій, автором запропоновано основні напрями розвитку мультимодальних перевезень в Україні (рис. 1).

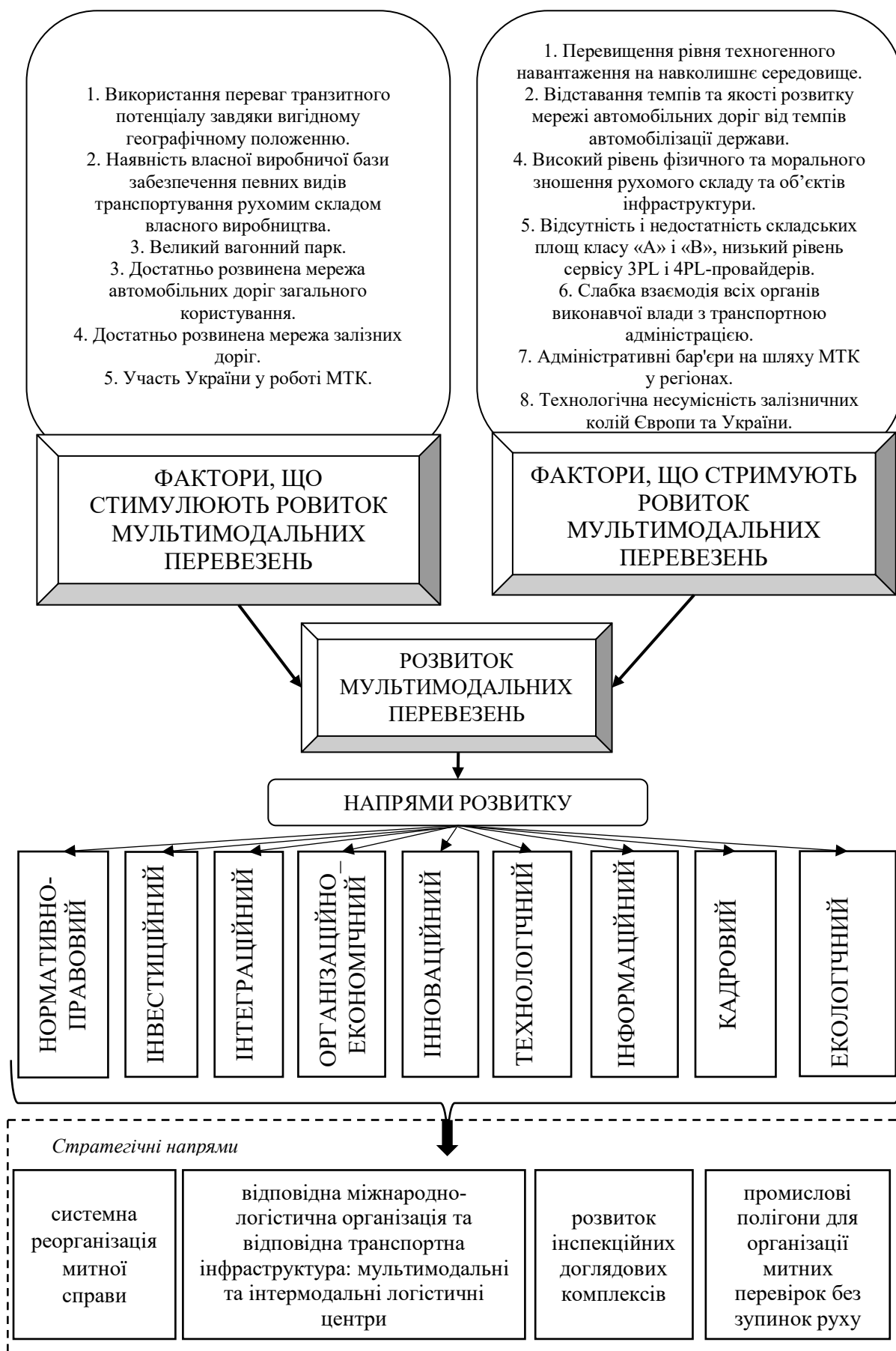

Рис. 1. Напрями розвитку мультимодальних перевезень в Україні

Джерело: запропоновано автором

Нормативно-правовий розвиток передбачає вдосконалення нормативно-правового врегулювання питань мультимодальних перевезень, невизначеності стратегічних засад їх розвитку. Питання розвитку мультимодальних перевезень висвітлено у Національній транспортній стратегії України на період до 2030 року. Розроблено проєкт Закону України «Про мультимодальні перевезення», який визначає правові та організаційні засади мультимодальних перевезень в Україні і спрямований на створення умов для їх розвитку та вдосконалення. Це є позитивною динамікою у розвитку мультимодальних перевезень в Україні. Також потребує вдосконалення та спрощення процес митних і технологічних процедур при перетині вантажами кордонів, оскільки одним з основних бар'єрів у логістичних центрах є прикордонні переходи.

Інвестиційний розвиток передбачає створення інноваційно привабливого ринку транспортних послуг, сприятливих економіко-правових та організаційних умов для залучення вітчизняних та іноземних інвестицій для розвитку транспортної інфраструктури.

Інтеграційний розвиток окреслює умови та можливості інтеграції мультимодальних перевезень у світовий транспортний простір, залучення нових технологій і забезпечення розвитку транспортної інфраструктури та національної економіки.

Організаційно-економічний розвиток мультимодальних перевезень, у першу чергу, передбачає ліцензування певних видів транспортної діяльності. У статті 8 Закону України «Про транспорт» прописано мету ліцензування певних видів діяльності в галузі транспорту, яка полягає у забезпеченні надійної та безпечної роботи транспорту, обмеженні монополізму та підтримці оптимального рівня конкуренції, сприянні створенню рівних умов для функціонування підприємств і господарюючих суб'єктів транспортної галузі [9].

Інноваційний розвиток забезпечує державну систему підтримки реалізації фундаментальних розробок у формуванні транспортної

інфраструктури та мультимодальних перевезень у відповідності до міжнародних стандартів.

Технологічний розвиток направлено на: здійснення політики модернізації та технічного переобладнання діючих підприємств, що забезпечують мультимодальні перевезення; технологічне переоснащення енергетичних потужностей; задоволення зростаючого платоспроможного попиту на засоби технічного та технологічного оновлення транспортної системи згідно вимог здійснення мультимодальних перевезень.

До інформаційного розвитку мультимодальних перевезень варто віднести систему інформаційного забезпечення, підготовку до видання матеріалів нормативних актів, науково-дослідницьку роботу, статистичний облік і діловодство. Збір та обробка інформації щодо діяльності транспортної інфраструктури та досвіду мультимодальних перевезень стають основою для державного реформування та формування програмних засад їх розвитку. В діяльності сучасних підприємств, при використанні інформаційних технологій, інформаційні ресурси виступають як суттєвий засіб спілкування та прийняття рішень.

Кадровий розвиток передбачає підвищення професійності та досвідченості фахівців в області мультимодальних перевезень. Зазначені фахівці мають відповідати наступним вимогам: достатній рівень володіння іноземними мовами; знання національного та міжнародного права; практичний досвід використання особливостей ведення переговорного процесу щодо укладання та реалізації договорів; володіння сучасними відомостями стосовно стану ринку транспортних послуг у країнах-партнерах та актуальної тарифної політики представників партнерської мережі, ефективними методами контролю за пересуванням товарів на значні відстані з використанням двох і більше видів транспорту в режимі реального часу (он-лайн); досвід у процедурних питаннях розгляду судових справ і міжнародного арбітражного правочину тощо [10].

Екологічний розвиток передбачає зменшення екологічного навантаження на довкілля за рахунок переведення частини автомобільних потоків на більш екологічні види транспорту – залізничний або водний.

Для реалізації транспортного потенціалу України та участі у широкомасштабних міжнародних транспортних логістичних проєктах необхідним є запровадження наступних стратегічних напрямів: провести системну реорганізацію митної справи; організувати відповідну міжнародну логістичну організацію та відповідну транспортну інфраструктуру: мультимодальні та інтермодальні логістичні центри, інспекційні доглядові комплекси, промислові полігони для організації митних перевірок без зупинок руху поїздів. Для досягнення зазначених напрямів розвитку необхідні інвестиції та пільгові кредити, але для цього Україна має розробити належну логістичну програму, якісні сервіси, запропонувати держгарантії та надійний механізм захисту іноземних інвесторів.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Таким чином, для розвитку мультимодальних перевезень необхідною умовою є широкомасштабні заходи, що формують ефективну транспортну інфраструктуру з метою забезпечення інтеграції транспортної системи України до міжнародного ринку транспортних послуг. За допомогою розвитку мультимодальних перевезень Україна має можливість стати частиною світової транспортної мережі та реалізувати свій транспортний потенціал. При форсуванні моделі розвитку мультимодальних перевезень враховані фактори, що стимулюють та стримують їх розвиток, визначено основні напрями розвитку та їх зміст. Визначені напрями відображують світові тенденції розвитку транспортної галузі, що дають перспективу інтеграції транспортної системи України в світову транспортну мережу. Системна реалізація всіх запропонованих заходів має враховувати зміни, які відбуваються в сферах міжнародної торгівлі, інформаційних комунікацій, інноваційних технологій, що дозволить удосконалити політику держави в сфері розвитку транспортної інфраструктури.

Література

1. Соколова О.Є. Концептуальні засади формування мультимодальної системи перевезення пасажирів // Наукоємні технології. 2014. № 1 (21). С. 114-118.
2. Підлісний П.І., Паткевич Н.О., Цветов Ю.В. Роль контейнеризації змішаних вантажних перевезень у розвитку світової торгівлі // Економічний форум. 2016. № 3. С. 67-81.
3. Vardi E., Coyle J. Management of Transportation. Thomson South-Western. 2006. 528 p.
4. Сапронов О. Визначення основних понять галузі міжнародного транзиту - передумова ефективного державного регулювання в цій сфері // Вісник Національної академії державного управління при Президенті України. 2010. Вип. 2. С. 106-112.
5. Вернигора Р.В., Окороков А.М., Цупров П.С., Павленко О.І. Мультимодальні перевезення як базовий сегмент транзитного потенціалу України // Збірник наукових праць ДНУЗТ ім. акад. В. Лазаряна. 2017. Вип. 14. С. 20-29.
6. Terminology on combined transport / Prepared by the UN/ECE, the European Conference of Ministers of Transport (ECMT) and the European Commission (EC) – New York and Geneva: United Nations. 2001. 71 p.
7. Про мультимодальні перевезення: Проект закону України від 27.12.2019 № 2685. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=67796
8. Про схвалення Національної транспортної стратегії України на період до 2030 року: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 30.05.2018 р. № 430-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/430-2018%D1%80>.
9. Про транспорт: Закон України // Відомості Верховної Ради України. 1994. № 51. С. 446.
10. Офіційний сайт Національного інституту стратегічних досліджень при Президенті України. URL: <http://www.niss.gov.ua>.

References

1. Sokolova O.Ye. Konceptualni zasadi formuvannya multimodalnoyi sistemi perevezennya pasazhiriv // Naukoyemni tehnologiyi. 2014. № 1 (21). S. 114-118.
2. Pidlisnij P.I., Patkevich N.O., Cvyetov Yu.V. Rol kontejnerizaciyi zmishanih vantazhnih perevezen u rozvitku svitovoyi torgivli // Ekonomichnij forum. 2016. № 3. S. 67-81.
3. Bardi E., Coyle J. Management of Transportation. Thomson South-Western. 2006. 528 p.
4. Sapronov O. Vznachennya osnovnih ponyat galuzi mizhnarodnogo tranzitu - peredumova effektivnogo derzhavnogo reguluvannya v cij sferi // Visnik Nacionalnoyi akademiyi derzhavnogo upravlinnya pri Prezidentovi Ukrayini. 2010. Vip. 2. S. 106-112.
5. Vernigora R.V., Okorokov A.M., Cuprov P.S., Pavlenko O.I. Multimodalni perevezennya yak bazovij segment tranzitnogo potencialu Ukrayini // Zbirnik naukovih prac DNUZT im. akad. V. Lazaryana. 2017. Vip. 14. S. 20-29.
6. Terminology on combined transport / Prepared by the UN/ECE, the European Conference of Ministers of Transport (ECMT) and the European Commission (EC) – New York and Geneva: United Nations. 2001. 71 p.
7. Pro multimodalni perevezennya: Proyekt zakonu Ukrayini vid 27.12.2019 № 2685. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=67796
8. Pro shvalennya Nacionalnoyi transportnoyi strategiyi Ukrayini na period do 2030 roku: Rozporyadzhennya Kabinetu Ministriv Ukrayini vid 30.05.2018 r. № 430-r. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/430-2018%D1%80>.
9. Pro transport: Zakon Ukrayini // Vidomosti Verhovnoyi Radi Ukrayini. 1994. № 51. S. 446.
10. Oficijnij sajt Nacionalnogo institutu strategichnih doslidzhen pri Prezidenti Ukrayini. URL: <http://www.niss.gov.ua>.